

Davide Osenda

Lasta lekcio en
Gotingeno

*kun eseo de
Davide Astori*

...HISTORIO DE PARADOKSAJ INTUICIOJ...

Ankaŭ ĉi-foje, Rat-Man entrudiĝis. Ne rekte, ja certe, sed estas kaŭze de li se vi nun havas enmane tiun ĉi "nefinitan rakonton": se la plej grava persono malantaŭ la mus-orela superheroo (mi parolas pri Andrea Plazzi, kiun mi dankas pro lia kontribuo al tiu ĉi eldonaĵo) ne estus malkovrinta, tuthazarde, la unuopan (ĝis nun) verkon de Davide Osenda, eble li ne estus parolinta pri tio en sia blogo, kaj mi eble ne konatiĝintus kun ĝi. Kun la unuopa verko, sed ankaŭ kun Davide.

Kiu estas vere bela persono. Kaj ne nur ĉar li faris desegnaĵon vere delican por dediĉi al mi la libreton kiun mi ĵus aĉetis de li, sed precipe ĉar la ĝentileco per kiu li pritraktas la temojn de tiu ĉi rakonto estas la sama ĝentileco laŭ kiu li movas la pentrilojn sur blanka papero, la sama ĝentileco laŭ kiu li parolas al vi eĉ se vi estas neniu kaj proponas al li traduki lian rakonton, kiun vi ŝatis, en lingvon pri kiu li aŭdis same kiel oni aŭdas pri multaj aliaj aferoj. Ĉar ĉiuj (krom mi, kompreneble) kapablas pentri akvarelojn, sed por uzi ilin por paroli pri senlimeco de nombroj kaj pri limeco de la homaj animo kaj agoj necesas esti vere lerta. Li estas tia, kaj li eĉ rajtus iomete sin glori pri tio, laŭ mi; sed tion li ne faras, kaj do mi eĉ pli ŝatas lin.

Nun lia rakonto troviĝas en la breto flanke de alia komiksverko kiu parolas pri senlima malĝojo kaj freneziĝo, tiu MAUS de Art Spiegelman kiu eble iam ankaŭ parolos Esperanton.

Nuntempe, tamen, ni ĝuu tiun ĉi rakonton, ĉar tio ne estas malmulto. Kaj ni estu dankemaj al Davide, kiu ĝin kreis kaj kiu nun per ĝi regalas nin, kiel oni regalas geamikojn per bona glaso da vino.

Feliĉan kaj instruan legadon!

Daniele Binaghi

Mi vidas, sed mi ne kredas

Davide Osenda, naskiĝinta en Cuneo, kie li vivas kaj laboras kiel informadikisto, estis nur amuziĝanto pri akvarelpentrado kaj ludado de basgitaro. Li legadis komiksojn kaj librojn pri scienca popularigo kaj, pro nesubpremebla emo al konfuzo, li decidis kunigi du el siaj pasioj: bildstriojn kaj matematikon. Por fari tion, li bezonis temon kaj spac-tempajn koordinatojn; la cetero, li pensis, estis pleonasma: matematiko kontentiĝus per la simpleco de reduktita ekvacio.

Tute kontraŭe al Georg Cantor, elstara matematikisto, patro de la moderna teorio de aroj kaj precipe de transfinitaj numeraloj, kies eltrovoj en ĉi studobjekto estis tiel revoluciaj kaj malproksimaj de komuna sento, ke li mem apenaŭ akceptis ilin: "Mi vidas, sed mi ne kredas" estis lia rimarko rilate la neeviteblan ekziston de hierarkio de infinitoj, la ascenda stuparo de Alef-oj, de tiam ligita al lia nomo.

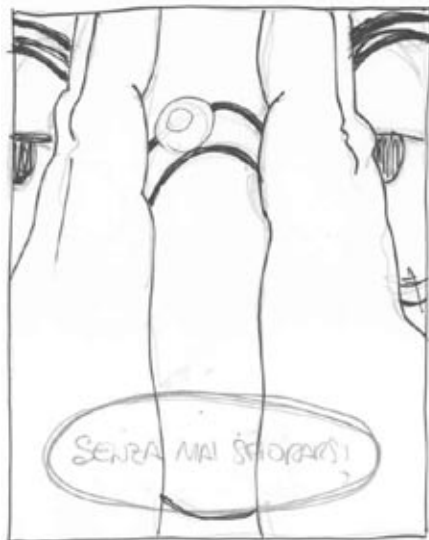
Davide kaj liaj amataj akvareloj en Maroko

Tamen, Davide akceptis la defion: "komence de libro de Amir Aczel" (*The Mystery of the Aleph: Mathematics, the Kabbalah, and the Search of Infinity*). "mi envicigis proksimume kion mi konis pri nefini-esploroj: la teoriojn de Cantor kaj tiujn de Gödel, kiu aldonis gravan eltrovon, ktp, ktp". Jen la temo, unua elemento de la ekvacio; mankis nur la koordinatoj, la lokigo.

Je ĉi punkto eniras la kampon David Hilbert, unu el la lastaj kompletaj matematikistoj, eble la ununura nuntempulo komparebla kun Eulero kaj Gauss. Aŭtoro de fundamentaj kontribuaĵoj en ĉiuj kampoj, pri kiuj li okupiĝis, Hilbert pasigis grandan parton de sia vivo kaj kariero ĉe la jam prestiĝa universitato de Gotingeno, kiu sub lia gvidado fariĝis centro de absoluta eminenteco, unika en la matematik-historio. En 1934 la Kulturministro de la *Reich* demandis al David Hilbert, ĉu la germana matematiko suferis pro la elpelo de la judaj docentoj; li respondis: "Suferis? Ĝi ne suferis, Sinjoro Ministro. Simple, ĝi plu ne ekzistas". Ne plu dubinde: universitata lernoĉambro, kun siaj nigraj tabuloj, siaj kretoj, sia natura-nenatura silento, estis la plej taŭga lokigo; ankaŭ pri la epoko jam estis farita taŭga elekto.

La rezulto de ĉi tiu ekvacio estas "Lasta lekcio en Gotingeno", rakonto pri la nefini-teorio de Cantor. Rakonto, kiu eniras ideojn fundamentajn ĉe dudekjarcentaj matematiko kaj filozofio, sen iĝi tede detala kiel lernolibro aŭ instrucela bildstrio. Subtile estas prezentata travivaĵo, historio interplektiĝanta kun la Historio. Rakonto, kiu, en la menso de Davide, estas pli ampleksa ol tiu, kiun ni ĉi tie prezentas, eĉ ol tiu jam publikigita en Italio (de la eldonejo 001 Edizioni, en 2009).

"En mia koruptita menso, (Gotingeno) devis esti la unua ĉapitro, la antaŭfakto de iom pli riĉa rakonto, kiu disvolviĝas nuntempe, pri la travivaĵoj de knabino, Rebeka. Ŝi, dum komplika periodo de sia adolesko, parolas konfidence kun sia avo Alkuin, la studento, kiu en Gotingeno renkontis profesoron Fiz en la senhoma lernoĉambro. Rakonto iom plata, certe ne aventura laŭ kutima gusto: eĉ, iom sentimenta. Travivaĵo bazita sur la rilato (inter la homoj kaj inter la konoj, mi opinias), kiu iĝas preteksto por reiri la gravan turnopunkton de nedetermino, kuntrenante gravulojn kiel Jung, Bateson, Heisenberg, Schrödinger. Historio de paradoksaj intuicioj: mi supozas, ke ĝia titolo povas esti "Animo", sed ŝajnas al mi, ke, laŭ ĉi vojo, la dua ĉapitro aperos post dek jaroj!"

Ni vidos... la esploro de infinito neniam finas...

Daniele Binaghi

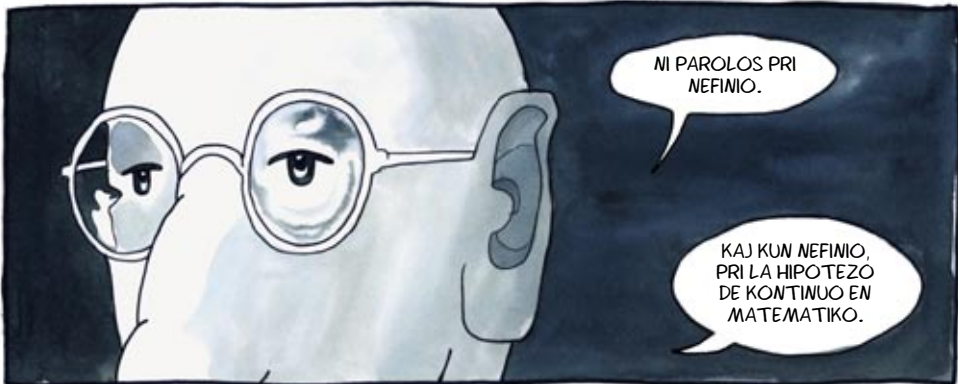

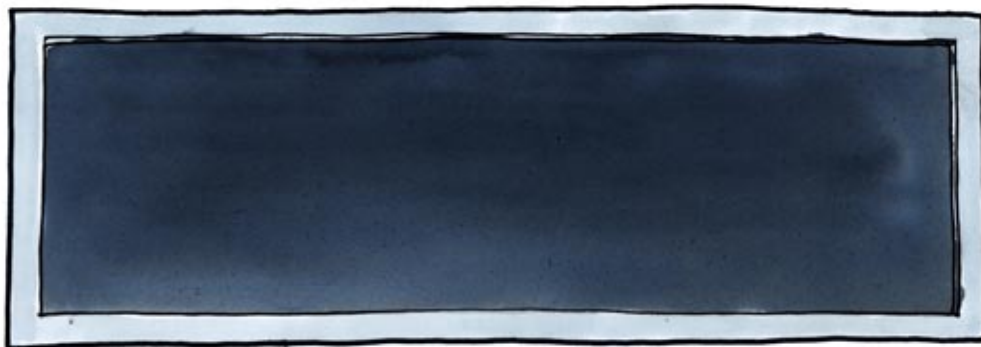

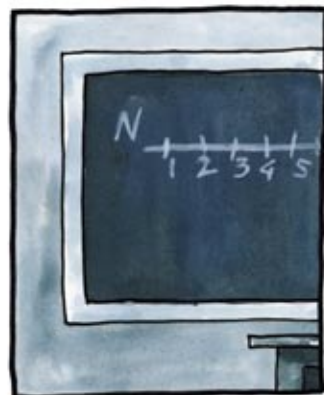

LA EMINENTA DOKTORO
DAVID HILBERT...

UNU VESPERON, DOKTORO
HILBERT ALVENIS AL
LA HOTELO DE LA
SENNOMBRAJ ĈAMBROJ...

BONAN
VESPERON.
MI DEZIRUS
ĈAMBRON.

MI BEDAŬRAS...
MI NE HAVAS
LIBERAJN.

KIEL EBLAS?
ĈU VI NE DISPONAS
PRI SENNOMBRAJ
ĈAMBROJ?

MI
BEDAŬRAS.

AŬSKULTU MIN. AVIZU LA SENNOMBRAJN GASTOJN DE LA HOTELO KAJ PETU ILIN KE ĈIU TRANSLOĜIĜU
AL LA TUJ NAJBARA ĈAMBRO,

TIEL KE TIU, KIU TROVIĜAS EN LA UNUA, TRANSLOĜIĜU AL LA DUA.

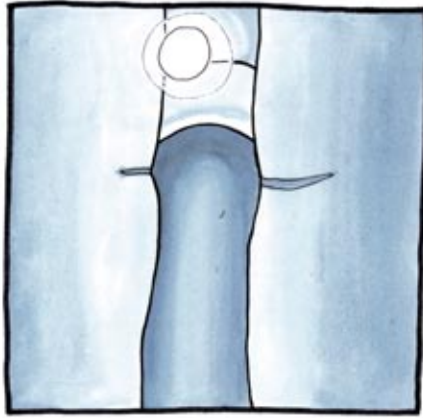

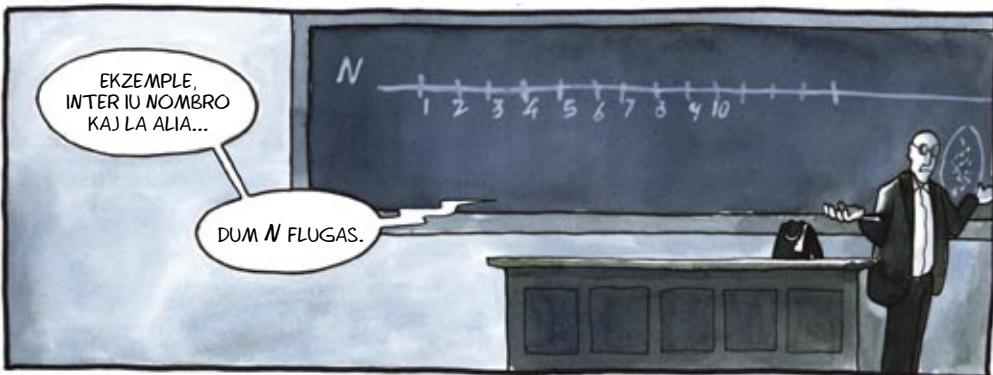
TIU, KIU ESTAS EN LA DUA, TRANSLOĜIĜU AL LA TRIA.
TIU, KIU ESTAS EN LA TRIA, AL LA KVARA KTP.

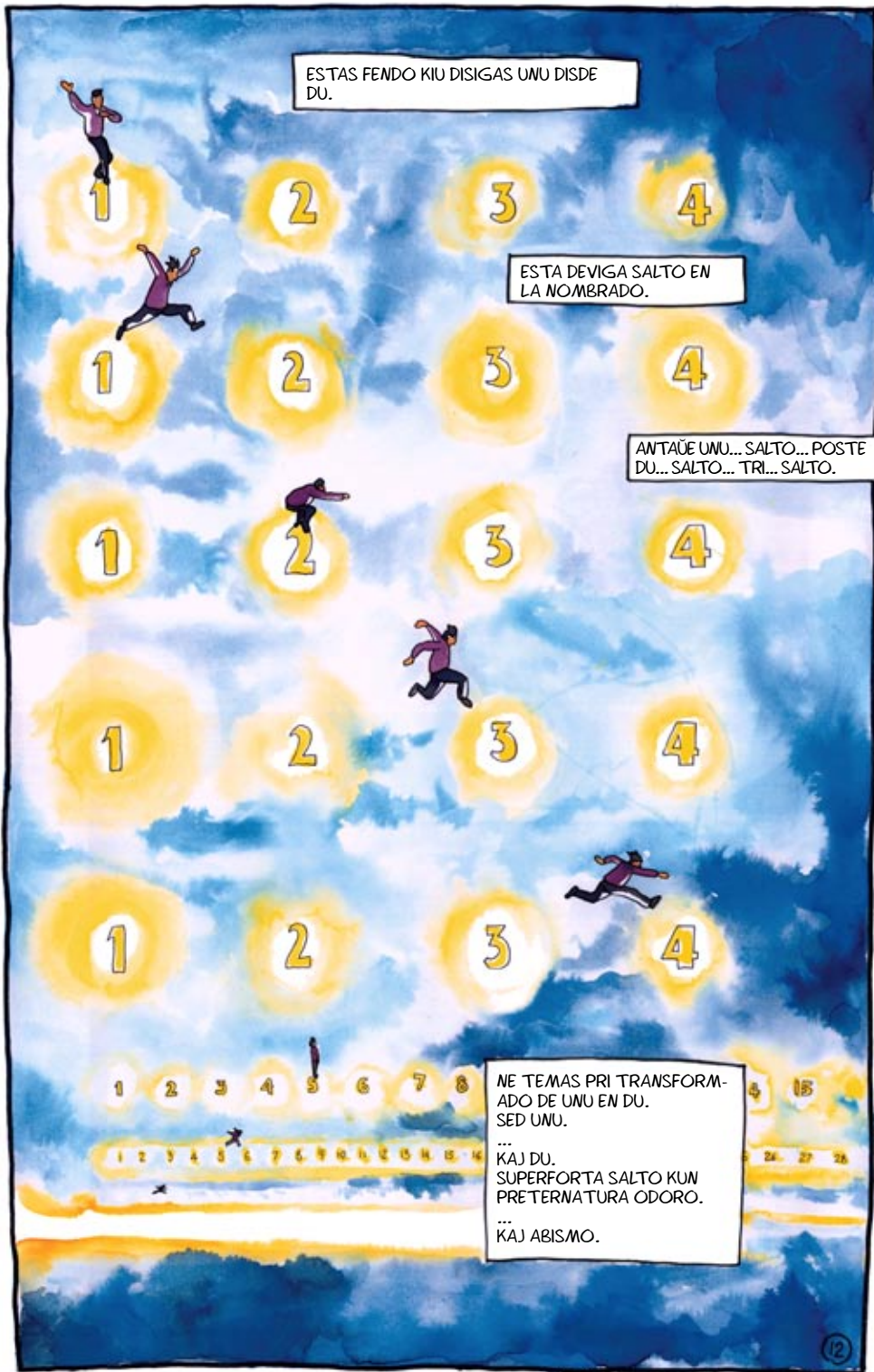

TIEL KE LA UNUA ĈAMBRO LIBERIĜU KAJ MI POVU ĜIN HAVI.

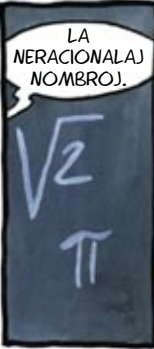

JEN ĈEMANE TRE SIMPLA
DEMONSTRO. CANTOR RIMARKIS KE
ESTAS ĈIAM EBLE SKRIBI NOMBRON
R, SITUANTAN INTER UNU KAJ DU,
KIU ESTAS NEK LA UNUA NEK LA DUA
NEK LA TRIA NOMBRO EL TIUJ DE
DIFINITA LISTO.

↓
1,485
1,19191
1,871137
1,3

SUFIĈUS SKRIBI NOMBRON,
KIES UNUA DEKUMA CIFERO
NE ESTAS LA SAMA DE LA UNUA
DEKUMA CIFERO DE LA UNUA NOMBRO
EN LA LISTO, KAJ LA DUA DEKUMA
CIFERO NE ESTAS LA SAMA
DE LA DUA DEKUMA CIFERO
DE LA DUA NOMBRO
EN LA LISTO.

KAJ LA TRIA DEKUMA
CIFERO NE ESTAS LA SAMA
DE LA TRIA DEKUMA CIFERO
DE LA DUA NOMBRO
EN LA LISTO, KAJ TIEL PLU,
ĜIS ESTOS ELĈERPITAJ
ĈIUJ NOMBROJ
DE LA LISTO.

↓
(4)85
(9)191
(1)871137
(0)1,3

↓
(4)85
(9)191
(1)871137
(0)300000

LA DIAGONALOJ DE CANTOR.

(4)
(9)
(1)
(0)
,5021~

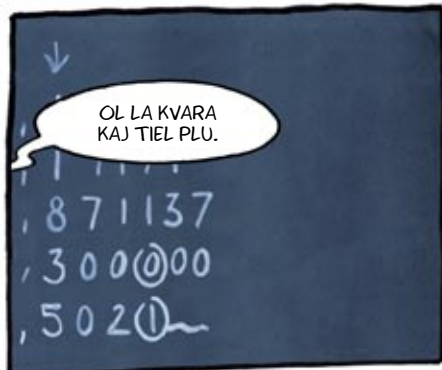

(4)
MI TROVAS
LA UNUAN DEKUMAN
CIFERON DE LA UNUA NOMBRO
EN LA LISTO KAJ
MI SANGAS ĜIN.
EKZEMPLE, MI
ALDONAS UNU
POR MODIFI ĜIN.
,5

(4)
(9)
ESTAS SAMA
PROCEDO POR
LA DUA CIFERO
DE LA DUA
NOMBRO.
,50

(4)
(9)
(1)
POR LA TRIA.
,502

(4)
(9)
(1)
(0)
KAJ POR LA
KVARA.
,5021~

LA LUMO KAJ LA
VASTEGA KALEJDOSKOPA
SENFINECO, KIUJN
CANTOR VIDAS, ESTIS
BLINDIGAJ.

EKZISTIS NEFINIOJ
JE MALSAMAJ
GRANDECOJ...

CANTOR RESTIS
TIEL MIRIGITA DE ILI,
KE LI REVOLUCIIS
EĈ LA MATEMATIKAN
NOMENKLATURON.

∞ X_0

LI NOMIS ALEF NUL
LA NEFINION DE NATURAJ
NOMBROJ.

KAJ LI IMAGIS
KE LA REELA NEFINIO,
PLI DENSA OL ALEF NUL,
POVUS ESTI ALEF UNU.

X_1

CANTOR MORTIS DUM LI KLOPODIS
PRUVI KE EKZISTAS, UNU POST
LA ALIA, ALEF NUL
KAJ ALEF UNU...

$X_0 \dots III \dots X_R$

...ALEF DU KAJ
ALEF TRI, KAJ,
UNU POST LA ALIA,
LA CETERAJ.

KVAZAŬ SIMILIAJN
PRAPATROJN.

1 2 3 4 5
 $X_1 X_2 X_3 X_4 X_5$

LI NE POVIS IMAGI
KE LI TRAFIS NESOLVEBLAN
PROBLEMON.

7 8
3 4 5
 $X_3 X_4 X_5$

IU KRETANO DIRAS:
MI MENSOGAS .

SE LI DIRAS LA VERON,
DO LI ESTAS
MENSOGANTA.

KAJ LI KONTRAŬDIRAS
SIN MEM.

SE, KONTRAŬE, LI DIRAS LA MALVERON,
DO LI NE MENSOGAS.

TAMEN,
ANKORAŬ,
LI KONTRAŬDIRAS
SIN MEM.

MI PENSU PRI
GRAMOFONO.

PRI LA
NADLO.

PRI LA
TRUMPETO.

PRI LA
DISKOPLATO.

PRI LA BAZO.

MI PENSU PRI LA DISKOJ.
GRAMOFONO LUDAS DISKOJN.

FOR DE METAFORO, LA GRAMOFONO ESTAS LA MATEMATIKO.
LA DISKOJ ESTAS LA FORMALAJ PROPOZICIOJ, LA MATEMATIKAJ
FUNKCIOJ.

KAJ JEN MI POVAS LUDI MULTNOMBRAJN DISKOJN, LAŬ LA OKAZOJ.
SED EKZISTAS ALMENAŬ UNU DISKO POR ĈIU GRAMOFONO, KIU NE POVAS ESTI LUDATA.

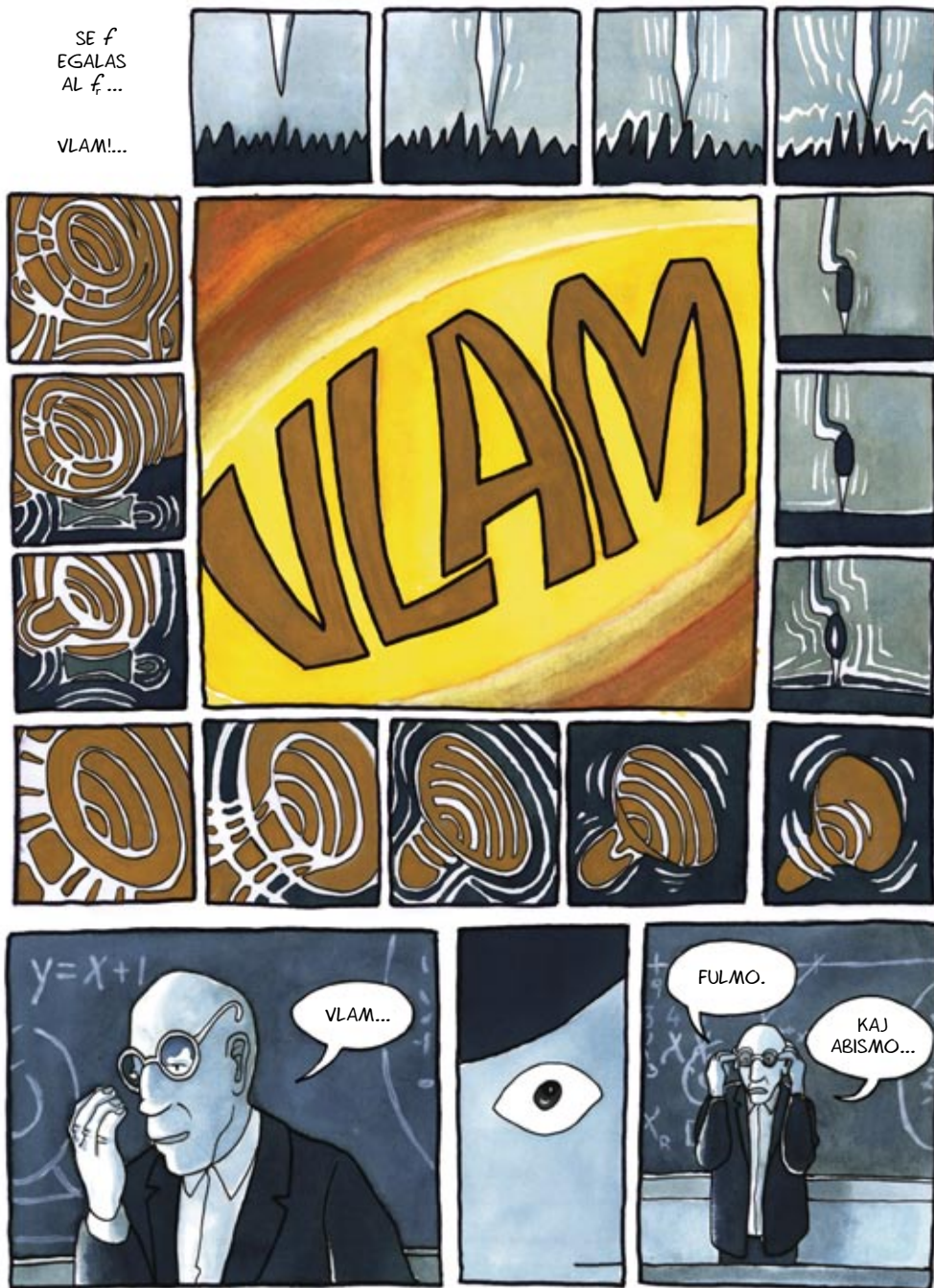

PUNO: RESONANCIĜO DE LA TUTA SISTEMO DISKO-GRAMOFONO.
MI KLARIGAS: SUR LA DISKO ESTAS ENGRAVURITA LA FREKVENCO f . LA NADLO TRADUKAS LA KANELON
KAJ VIBRAS LAŬ LA TRUDO DE f . LA TRUMPETO KANTAS f KAJ VIBRIGAS LAŬ f LA TUTAN GRAMOFONON.

NUN, ĈIU SISTE MO, PRO SIAJ PROPRAJ STRUKTURO KAJ MASO KAJ VOLUMENO, HAVAS APARTAN
 REZONANCAN FREKVENCON f KAJ LA SISTE MO DISKO-GRAMOFONO NE ESCEPTAS.
 SE SUR LA DISKO ESTAS ENGRAVURITA FREKVENCO f , KION LUDOS LA GRAMOFONO?

SE f
 EGALAS
 AL f ...

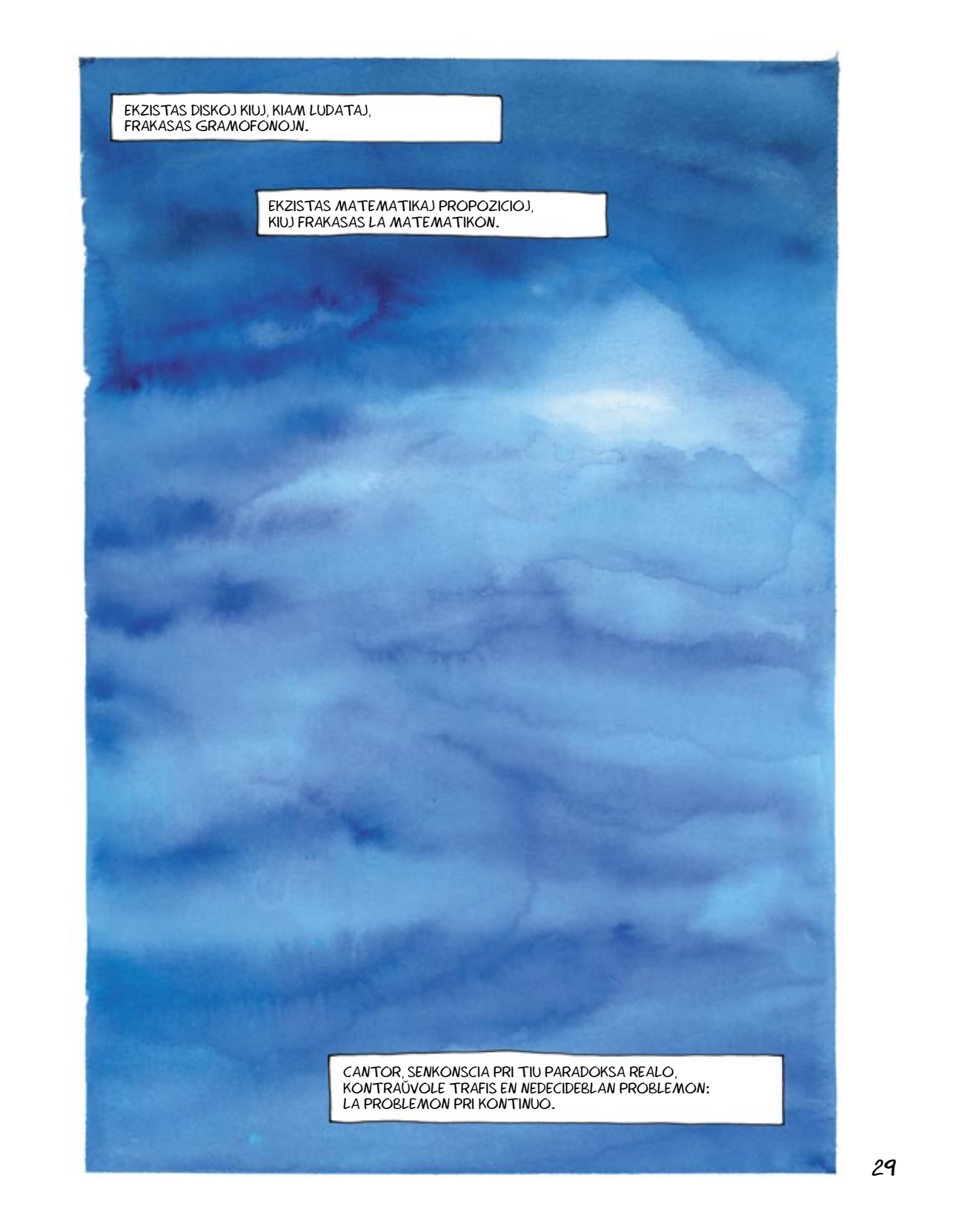
VLAM!...

GÖDEL MALKOVRIŜ KE EKZISTAS MATEMATIKAJ
ASERTOJ NEDECIDEBLAJ, PARADOKSAJ, KIES SOLVON
NE EBLAS VORTIGI.

SAME KIEL, EN KOMUNA PAROLO, ESTAS SENSENCE
KLOPODI DECIDI ĈU LA KRETANO MENSOGAS
AŬ DIRAS LA VERON.

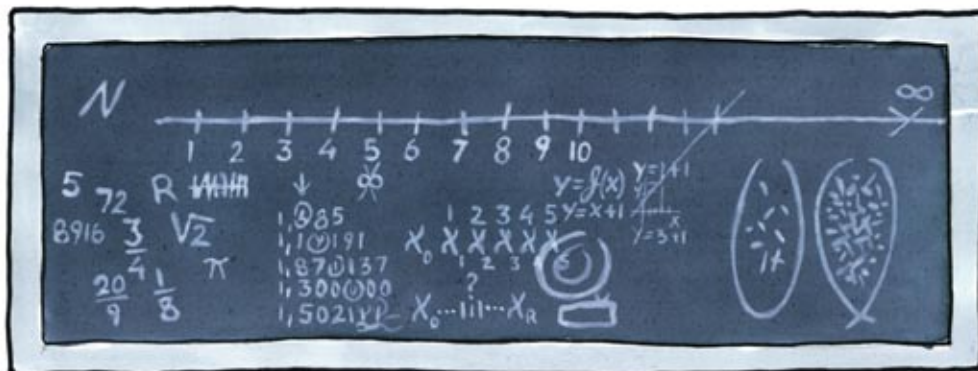

EKZISTAS DISKOJ KIUJ, KIAM LUDATAJ,
FRAKASAS GRAMOFONOJN.

EKZISTAS MATEMATIKAJ PROPOZICIOJ,
KIUJ FRAKASAS LA MATEMATIKON.

CANTOR, SENKONSCIA PRI TIU PARADOKSA REALO,
KONTRAŬOLE TRAFIS EN NEDECIDEBLAN PROBLEMON:
LA PROBLEMON PRI KONTINUO.

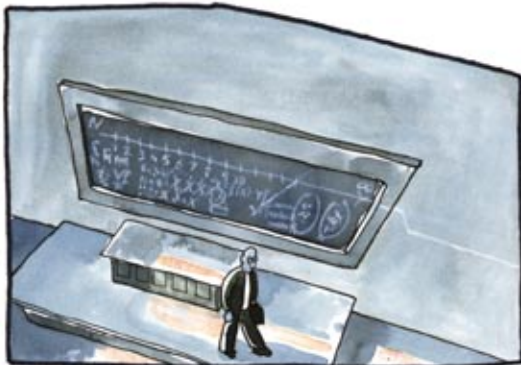
DO, MATEMATIKO PRAVE
NASKAS PARADOKSOJN AŬ,
ALIVORTE, NEDECIDEBLAJN
PROPOZICIOJN.

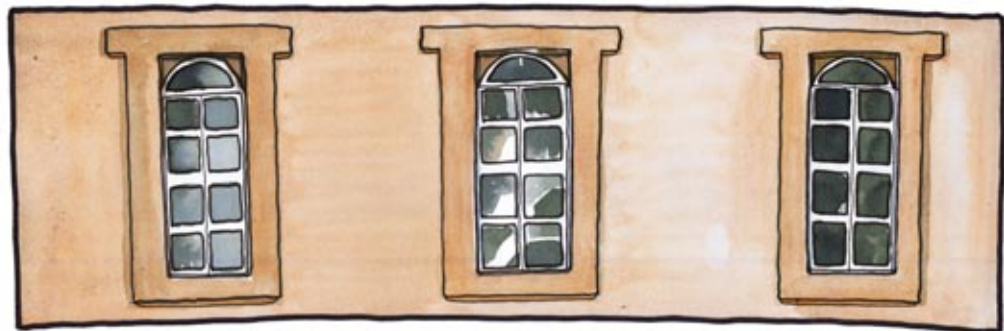
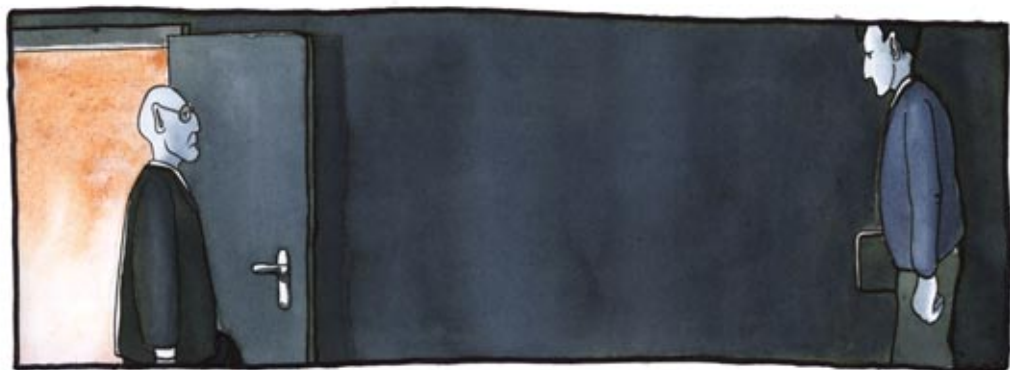
KAJ LA PROBLEMO
DE LA KONTINUO ĜAJNAS ESTI
UNU EL TIUJ.

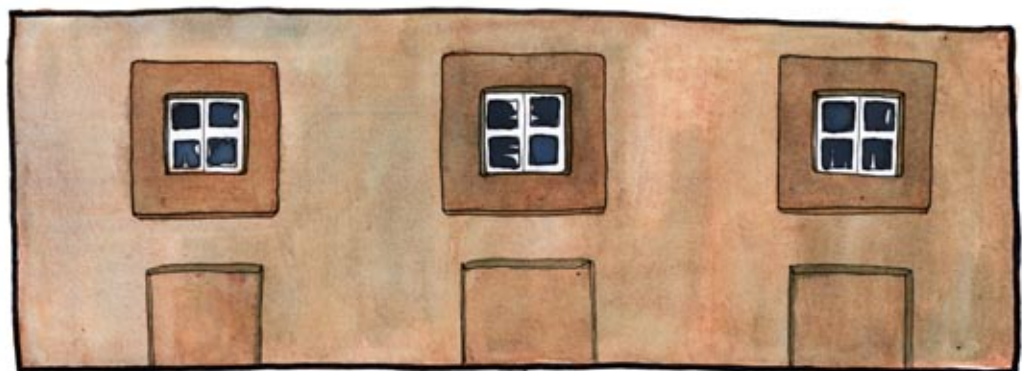
NI HAVAS JE DISPONO
LA ORDIGITAN SERION
DE LA NATURAJ NOMBROJ
KAJ SERION DA NEFINIOJ,
AMBAŬ INTER SI
NEALIREBLAJ.

KAJ JAM ONI HIPOTEZAS,
LAŬ ANALOGIO,
GRANDEGAJN NEFINIOJN
NEALIREBLAJN
DE LA MALSUPERAJ.

NU, SE MI NE ESTIS PAROLANTA AL LA MUROJ,
PENADUS JA DAŬRIGI...

NECESAS PRECIZIGOJ.

VIDU, LA PROBLEMO, EN KIU CANTOR GRUNDIS,
NOMATA PROBLEMO PRI KONTINUO,
HAVAS IOMAN GRAVECON.

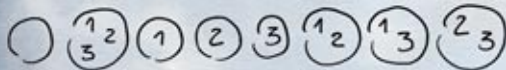
MI ĜUS ĜIN FLUGTUŜIS PER SENDETALA EKZEMPLO,
MENCIANTE LA JAM FAMAJN DIAGONALIGOJN,
SED ĜI MERITAS PLIPROFUNDIĜON.
CANTOR, TIUTEMPE, LABORIS PRI AR-TEORIO,
KAJ LI MALKOVRIS, KE LA NEFINIO, AL KIU
REELAJ NOMBROJ DIREKTIĜAS,
ESTAS MULTE PLI MULTNOMBRA OL TIU
DE LA NATURAJ NOMBROJ.
LI JAM SCIIS, KE EKZISTAS SENNOMBRAJ NEFINIOJ,
SED LA MALKOVRO DE LA NEFINIO DE LA REELAJ
NOMBROJ MALSTABILIGIS LIN...

KONCENTRIĜU PRI LA ARO DE LA UNUJ TRI
NATURAJ NOMBROJ.

KIOM DA SUB-AROJ POVAS DEVENI DE LA EKIRA ARO?

OK, NOME ĈIUJ EBLAJ KUNIĜOJ DE LA TRI EKIRAJ
ELEMENTOJ.

LA REZULTO ESTAS ĜENERALIGEBLA PER:

$$2^3 = 8$$

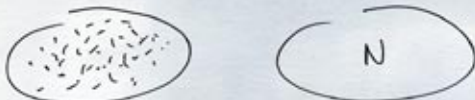
DU OBLE DU OBLE DU.

3 ESTAS LA NOMBRO DE LA EKIRAJ ELEMENTOJ,

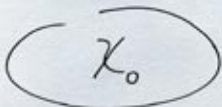
2 ESTAS LA EBLECOJ DE ĈIU ELEMENTO
ESTI PARTO DE IU SUB-ARO.
LA ELEMENTO ESTAS PARTO
DE SUB-ARO (1), AŬ NE (2).

NUN PRIPENSU LA ARO DE LA NATURAJ NOMBROJ.

NI SCIAS KE LA N-OJ ESTAS NEFINIAJ.

DO, DE LA ARO DE LA NATURAJ NOMBROJ MI POVAS DERIVI

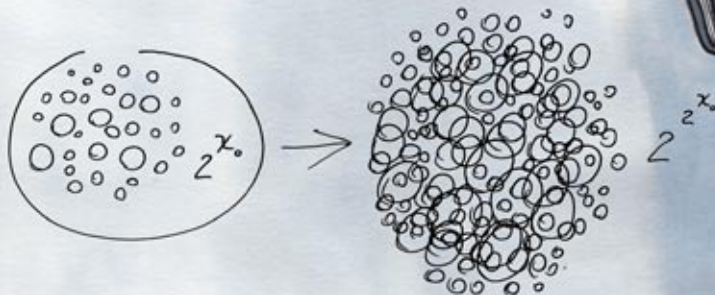
2^{χ_0} SUB-AROJN.

VI BONE KOMPRENOS KE DU POTENCIGITA PER NEFINIO ESTAS EEEEEGE
PLI GRANDA OL NEFINIO.
DU MULTIPLIKITE PER DU, MULTIPLIKITE PER DU, MULTIPLIKITE PER DU,
MULTIPLIKITE PER DU... NEFINIFOJE.
...SUPERORDA NEFINIO... ALEF UNU.
SED OMI POVAS PLUIRI.

SE DE LA ARO N MI DERIVAS 2^{χ_0} SUB-AROJN,

KIOM DA SUB-AROJ MI DERIVOS DE LA ARO DE SUB-AROJ DE N?

DU POTENCIGITA PER DU POTENCIGITA PER NEFINIO... ALEF DU.

ATENDU,
PROFESORO,
MI NE PLU
SEKVAS
VIN...

...PARDONU
MIN, VI ESTAS
SINJORO?...

WINKLER. ALKUIN WINKLER,
STUDANTO
ĈE LA MATEMATIKA FAKO
ĈI TIE EN GOTINGENO!

BONE, SINJORO
WINKLER. KION VI
NE KOMPRENIS,
ĜIS NUN?

...MI KOMPRENIS KE,
EN MATEMATIKO,
EKZISTAS
MULTNOMBRAJ
MALSAMGRANDAJ
NEFINIOJ...

SENNOMBRAJ
NEFINIOJ.

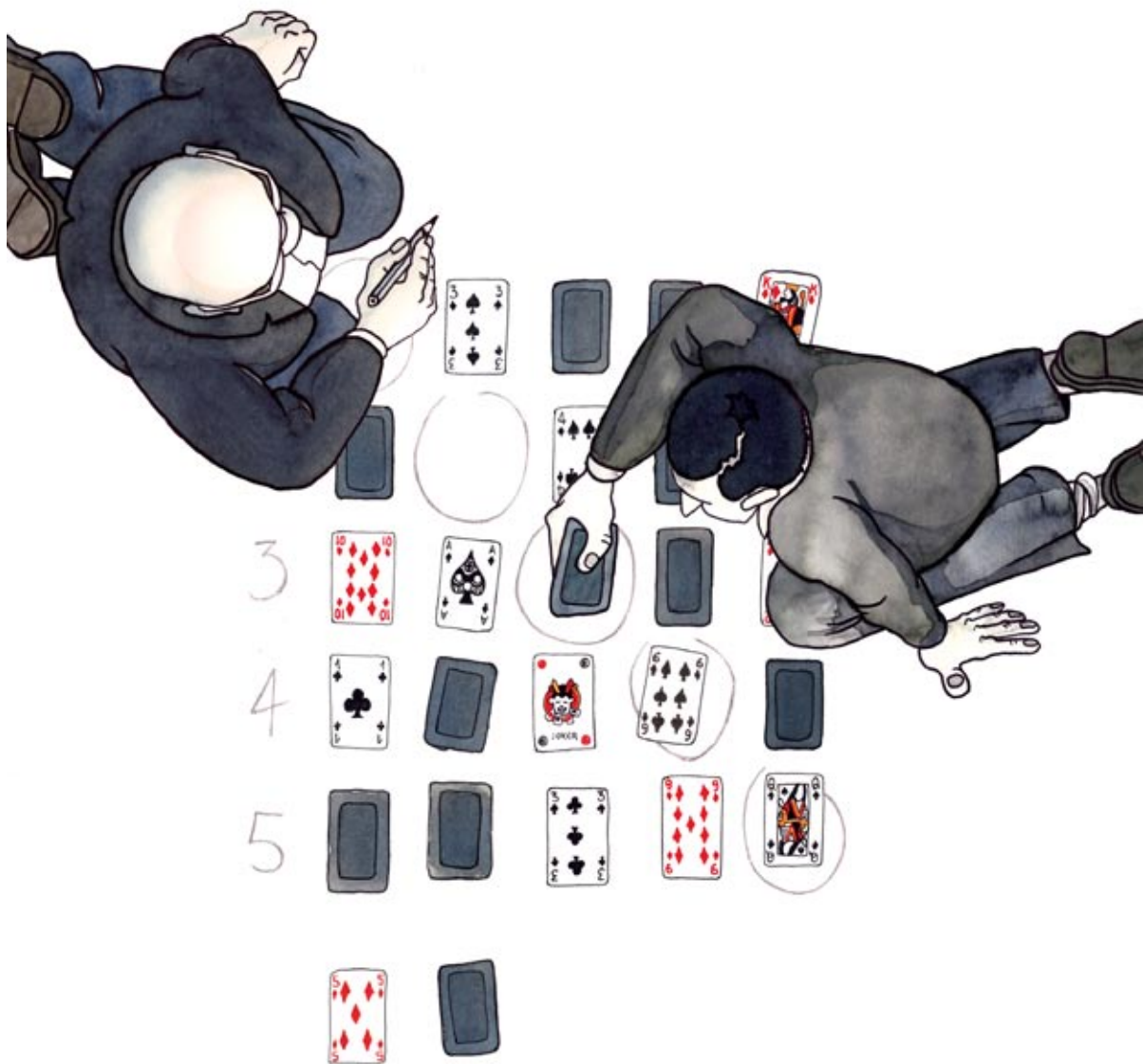
1 → 2 → 3 → 4 → 5
 χ_0 → χ_1 → χ_2 → χ_3 → χ_4

...KIUJ PROGRESIAS
SAME
KIEL LA NOMBROJ,
SED...
KIEL DIRI...

KIEL RILATAS
LA DIAGONALOJ
DE CANTOR?

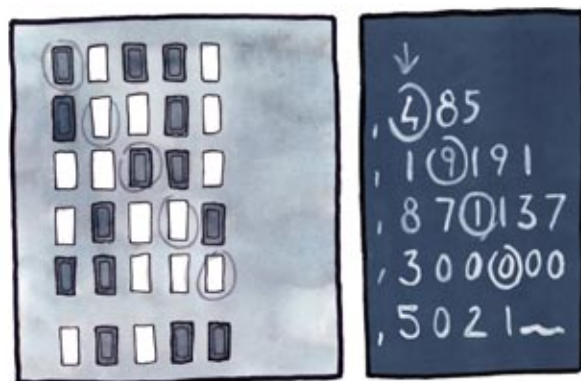

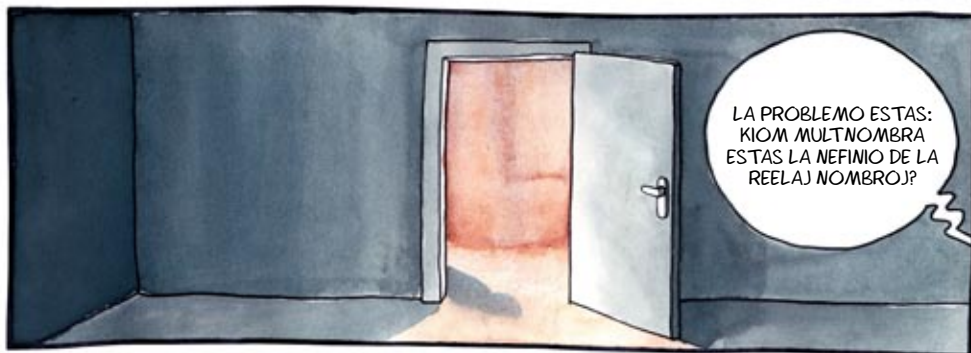

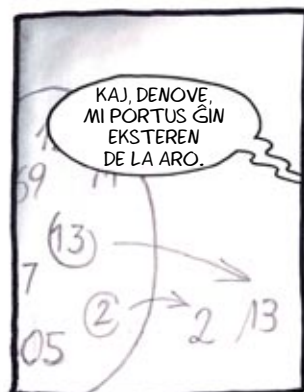

ČIAM EBLAS FORMI NOVAN ARON, MALSAMA OL ČIUJ JAM EKZISTANTAJ...

MI RIPETAS AL VI,
SINJORO WINKLER:
KIUN PROCEDON
VI UZUS POR ORDIGI
LA NEFINIOJN?

JEN LA PROBLEMO DE LA KONTINUO:
MANKAS PROĈEDO, KIU EBLIGU AL NI
ORDIGI LA NEFINIOJN...

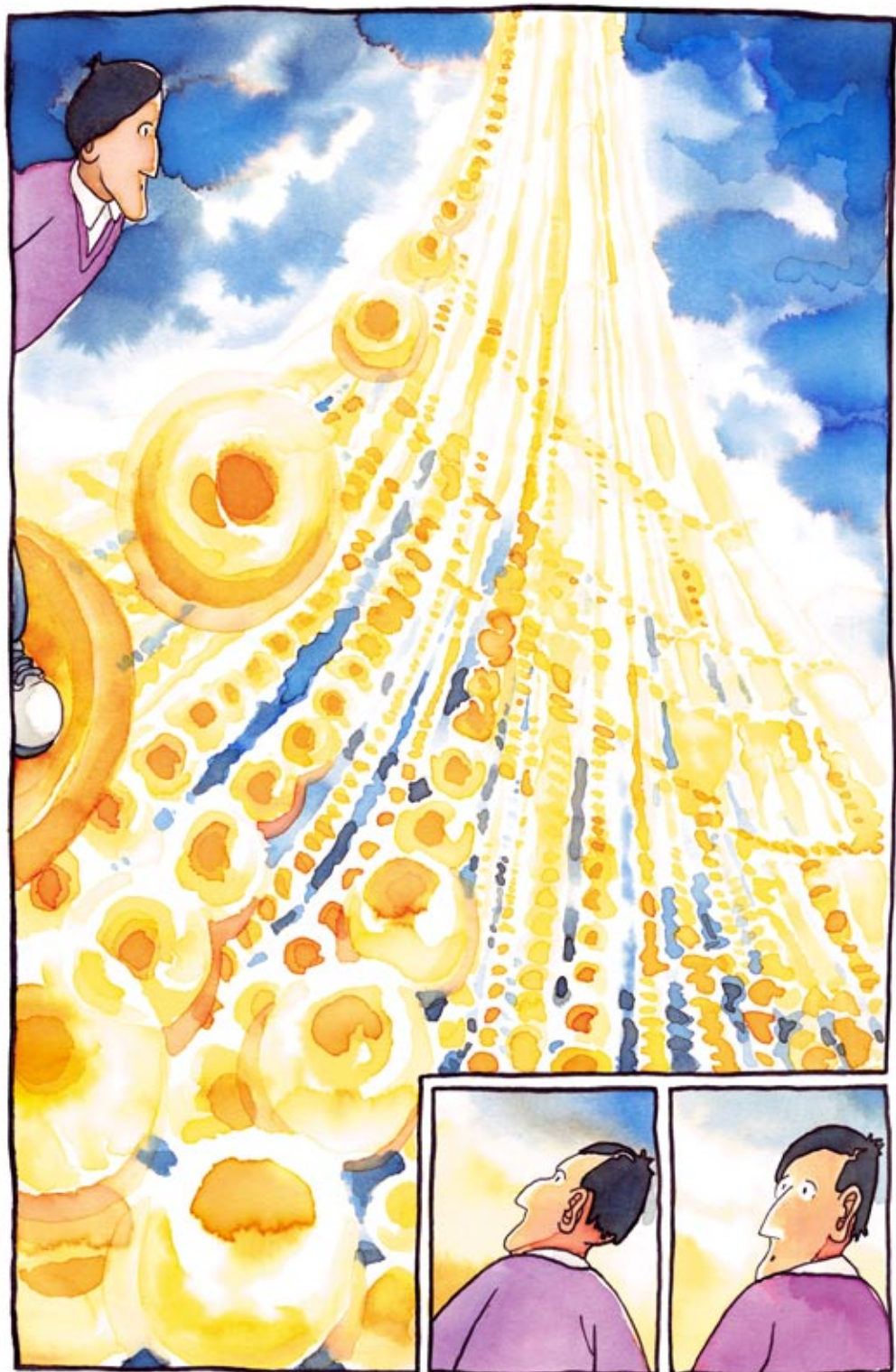

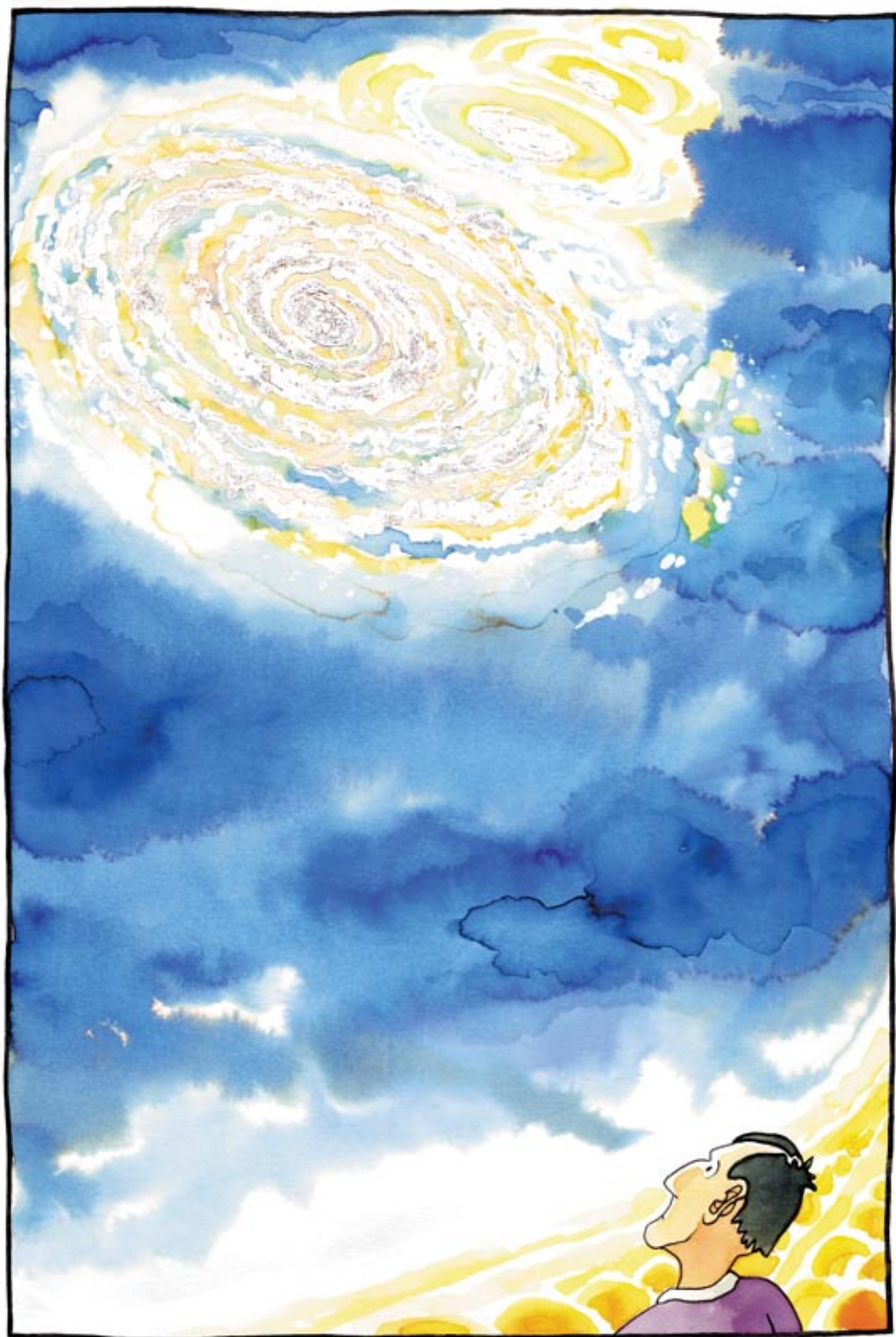

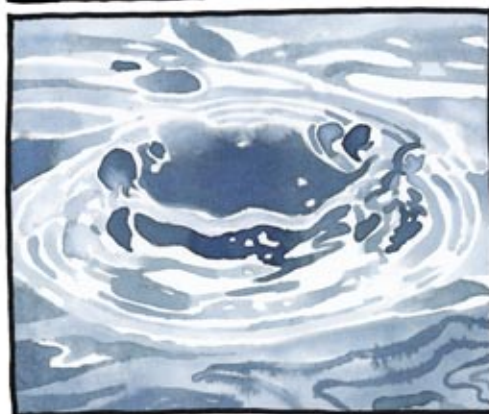
SE ĜI ESTUS ELPENSITA, LA PROBLEMO PRI KONTINUO
ESTUS JAM SOLVITA KAJ LA DENSA GRUPO DE GÖDELAJ
PARADOKSOJ ESTUS PERDINTA SIAN PLEJ EMINENTAN
PERSONON!

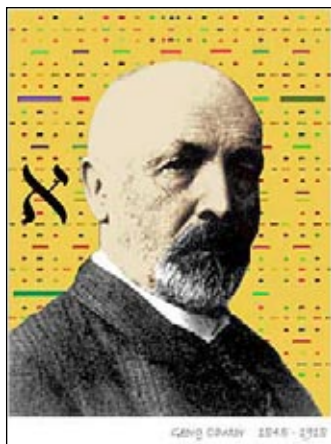

La senfina bezono serĉadi Sencon

*Enfermita en mortemaj aĵoj
(eĉ la stelplena ĉielo finiĝos)
kial mi deziregas Dion?
(Giuseppe Ungaretti)*

Unu el la multaj, potence sennombraj, antikvaj Tradicioj asertas, ke, inter la "instrumentoj" antaŭantaj la Kreadon, Dio estigis la alfabetajn literojn, kaj per ili Li skribis la Veron, kiun poste Li revidis kaj transigis en la profanan realecon de la aĵaro. Kaj alfabetajn seriojn Li produktis du: la unua el ili estas "abstrakta", instruata en lernejoj (*alef bet ĝimel dalet...*); la dua, konkrete uzata, postvenis

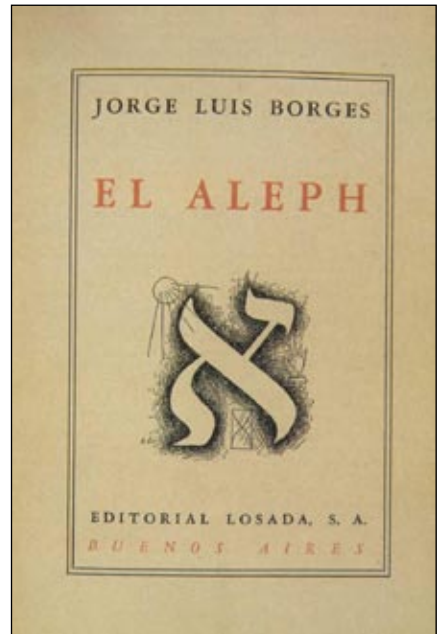

Georg Cantor kaj "lia" *alef*

dum la konstruado de "tio, kio estas" (*bet reš alef šin...*). Kial tiel estas, nur Dio povas scii. Estas fakto, ke, inter la eblaj interpretoj, se la mondo baziĝas sur la litero *bet*, la simbola binareco, kiu regas realon (alta-malalta, varma-malvarma, bela-malbela, vera-malvera) kaj el kiu fontas la malstatikeca dinamismo, kiun aludas alegorio de Heraklito pri milito, patrino kaj reĝino de ĉio ajn (fr. B 53), malantaŭ *bet* riveliĝas kaj - samtempe - re-vualiĝas la litero *alef*, simbolo de la Unu, de kiu ĉio devenas kaj en kiu la fino de la tempo estigos la restaŭradon (*tikkun*, dirite en la hebrea, la lingvo uzata en ĉi tiu rakonto), alivorte la reveno al la Vera Senco, al la absoluta "Alter" (aliulo), ĉe kiu la binarecoj de nia homa logiko malaperas en "*itinerarium mentis in Deum*" (mensa itinero en Dion), kiu ja redonos la finan kuniĝon de guto kaj maro. Ĉi tiu stranga, kurioza rakonto aperas des pli stranga,

se oni konsideras, ke - signifoplena ekzemplo pri niaj asertoj - Isaac Newton, akirante eternan famon kiel unu el la patroj de la moderna scienco, traesploris la antikvajn skribojn de la Tradicio, serĉante ĝuste en la litera alkimio, la Sencon de Kreado, instigite de la atavisma konceptado (en nia Okcidento memorindas almenaŭ Pitagoro), laŭ kiu ĉio esprimeblas per nombro, nome per mezuro kaj rilato ("Per tridek du mirindaj Vojoj de saĝeco" komenciĝas "*Sefer Yetzirah*", mistika teksto taksata inter la plej elstaraj, laŭ la Tradicio verko de Adam Qadmon mem). En Dio ĉio eblas, eĉ: ĉio estas. Preter tempo kaj spaco, preter la funkciaj kontraŭmetoj de la Sistemo-Universo. Preter bono kaj malbono, kiel jam dirite. Kaj en la senfina (aŭ, pli ĝuste, nedifina, ŝajne) ebleco pri "noumeno", la Vero, simfonia en sia manifestado, ununura, kiel la sankta valoro de *Alef*, kiu estas samtempe, aliforme korektita, signo de la du en la unu (la centra akso kaj la du polusecoj ĉeflanke), kaj kiu, kunmetita kaj rekalkulita per la geometria arto, kvazaŭ alkemie valoras samtempe, kvantumigita en nombra formo, 1 kaj 26 (samvalora de la neprononcebla Granda Nomo, kaj - inter la "strangaj" koincidoj, kiuj tiom fascinus ian samtempan Newton - nombro de la Universaj dimensioj, laŭ unu el la plej establiĝintaj teorioj).

Nenia logiko, en ĉio tio, evidente. La unika irebla vojo, en mistika nedirebleco, kiu ŝajnus la malo de scienceto tipa de objektiva scio. Eniri tian interpretigan mondon estas, tion dirante laŭ niatempa terminologio, kvantuma salto rilate al konceptado. La infinito, unu kaj unika, enhavas la Ĉion, kun ties ne(di)finitaj eblecoj: kiel la libroj de la "Biblioteko" de Jorge Luis Borges, kiu ne hazarde dediĉis al *Alef* unu el siaj plej famaj rakontoj. Kaj, por utilizi alian, sed ne diversan, interpreton, la kapablestingo de Manas (la logika-formala menso, la mezuranta, la penso, kiu etimologie signifas pesi, mezuri la pezon de la aferoj, kiu estas la maniero tute homa kontakti kaj interpreti la Mondon, kaj sondi Ties Kaŭzoj, inkluzive, kial ne, de la tutunuaj) por estigi la iluminadon de Budaĵoj, kiu kun suma intuicio (etimologie signifanta "vidi en la plej profundan esencon de Realo") en-havas la Vivon kaj ties disvolviĝon en perfekta, sinergia unueco.

Restas demando, la vera demando, kiu de ĉiam estas "*in principio*" (komence): ĉu la Senco ekzistas nur ĉar la homaro bezonas ĝin? Ĉu la infinito ekzistas nur ĉar ĝi ŝajnus kvazaŭ biologie enskribita en la homa naturo? En la homa menso, en kiu realo kaj racio postkuras kaj rilatas inter si reciproke kvazaŭ en dipolo, unuflanke la plej malfacile irebla spekulativado pri infinito kaj ilia grandeco, alflanke la plej nekredeblaj dramoj ("strangaj" flavaj steloj sur la jakoj) montras la nelogikecon de la Mondo kaj de la Vivo, kaj de tiu Penso, kiu, materiiĝante en la mistero de la diskreta senlimeco (en kalkulkapablo, pli ol en Chomsky-a parolkapablo) konformigas ambaŭ ilin: nelogikeco, kiu tute ne estas senlogika, sed prezentiĝas kiel kroma evidenteco de la paradokso, en kiu ni vivas, laŭ Kanta filozofio ligitaj ĉe la profundo de niaj radikoj al la materia limigeco, kaj liberaj, pere de niaj frondoj, aspiri al la supera (eĉ nur laŭ Kantora penso) ordosalto (Natura aliquando facit saltus = la naturo, de tempo al tempo, faras saltojn). En dramo, kiu disvolviĝas ĉiumomente, trudate de konscio, pli malpli vigla, ke Dio (t.e. *Alef*, t.e. Infinito) estas "nealirebla", almenaŭ profane aludante la ekziston de la polusecoj de bet.

La *Alef*, laŭ la argentina verkisto Borges

Davide Astori

Davide Astori instruas Ĝeneralan Lingvistikon ĉe la Universitato de Parma. Rilate al lingvoinstruado, li kunordigis la esperantigon de la kurso pri itala lingvo de Marco Mezzadri, "L'italiano essenziale", Guerra editore, Perugia 2006, kaj redaktis la dulingvan manlibron "Parlo Esperanto", Garzanti, Milano 1996. Kulture li ĉefe interesiĝas pri la Zamenhofa filozofia mondkoncepto kaj la esplorado de kvazaŭ-popolaj trajtoj de la Esperanta Socio.

projekto RoMEo
prezentas

Davide Osenda

Lasta lekcio en Gotingeno

Projektestro

DANIELE BINAGHI

Tradukado

DANIELE BINAGHI
ANTONIO C. CODAZZI
MIRELLA DE MARTINI
FILIPPO ZANONER

Kontrollegado

MARCO CACCHIANI
CRISTINA DE GIORGI
CARLO MINNAJA
MIHAIL POVORIN
RUSS WILLIAMS

Helpoj

DAVIDE ASTORI
ANDREA PLAZZI
KLOD TREZORJE

Enpaĝigado

DANIELE BINAGHI

Eldonis

PROJEKTO ROMEo

Ultima lezione a Gottinga © 2010 Copyright
Davide Osenda, all Rights reserved. Used under
License Creative Commons BY-NC-ND 2.5.
Por tiu ĉi eldono: © 2010 projekto RoMEo.
Ĉiuj rajtoj rezervitaj. Ĉiu bildo aperanta
en tiu ĉi libreto estas kopirajto © de sia
respektiva posedanto. La prezentado de
la aŭtoro je paĝoj 2-3 multe ŝuldas al du
intervjuoj publikigitaj en la blogo de Andrea
Plazzi: <http://andreaplazzi.wordpress.com>

Informoj pri la projekto RoMEo je la adreso:
<http://www.pecorElettriche.it/>

Grava atentigo:

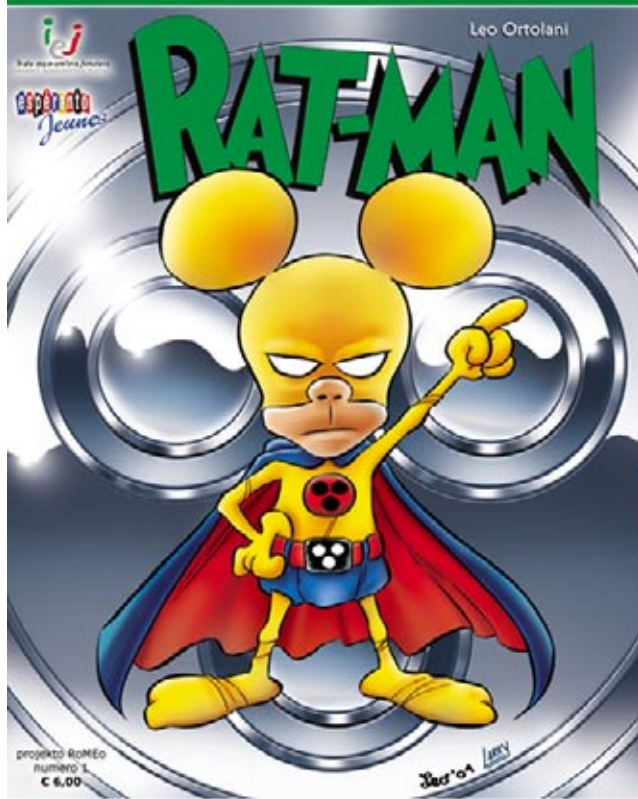
tiu ĉi komikso estas senpage elŝutebla
laŭ PDF-a formo el la retejo
de projekto RoMEo
dank' al afableco de ĝia aŭtoro,
Davide Osenda.
La dosiero prezentas
la unuan parton de la rakonto
Lasta lekcio en Gotingeno,
kiu jam aperis en la itala ĉe 001 Edizioni.

Projekto RoMEo ege ŝatus eldoni
printitan version de tiu ĉi komikso,
sed ĉar temus pri tutkolora speciala libreto
ĝi verŝajne kostus pli multe ol la normalaj
komikslibretoj de projekto RoMEo.

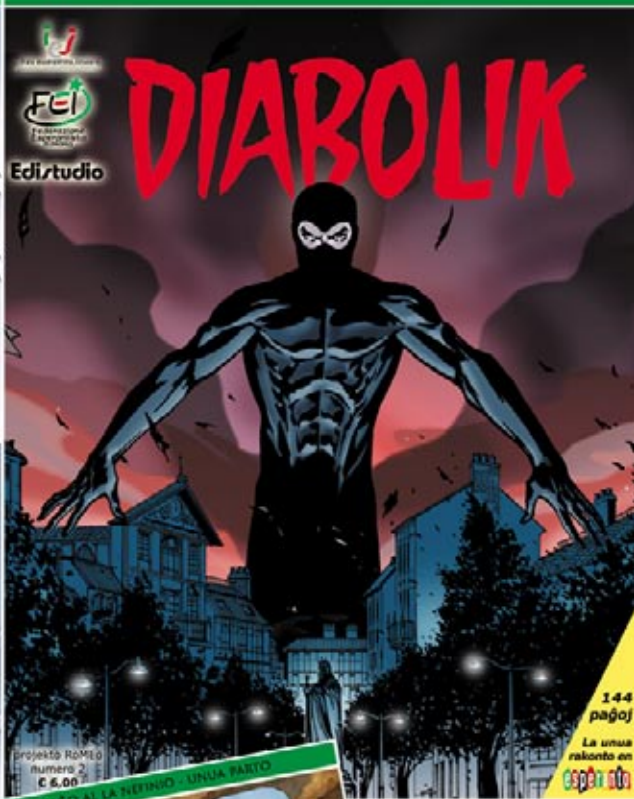
Pro tio, ni bezonus trovi antaŭe
sufiĉe da eblaj aĉetontoj.

Se vi ŝatis tiun ĉi rakonton,
kaj dezirus subteni ĝian publikiĝon
aĉetante unu aŭ pli ekzemplerojn
printitajn aŭ iel alie, bonvolu tion anonci
ĉe la paĝoj de projekto RoMEo,
kaj specife ĉe [http://www.pecorElettriche.it/
Esperanto/RoMEo/Gotingeno.asp](http://www.pecorElettriche.it/Esperanto/RoMEo/Gotingeno.asp)

Dankon!

LA UNUJ BILDSTRIOJ KAJ ALIAJ RAKONTOJ EL LA BESTO

projekto RoMEo

...komiksoj, por ĉiuj...

esperanto